Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1696/71
av den 26 juli 1971
om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

(EGT L 175, 4.8.1971, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EEG) nr 1170/77 av den 17 maj 1977	L 137	7	3.6.1977
►**M2**	Rådets förordning (EEG) nr 235/79 av den 5 februari 1979	L 34	4	9.2.1979
►**M3**	Rådets förordning (EEG) nr 3332/85 av den 26 november 1985	L 318	1	29.11.1985
►**M4**	Rådets förordning (EEG) nr 3768/85 av den 20 december 1985	L 362	8	31.12.1985
►**M5**	Rådets förordning (EEG) nr 3800/85 av den 20 december 1985	L 367	32	31.12.1985
►**M6**	Kommissionens förordning (EEG) nr 3998/87 av den 23 december 1987	L 377	40	31.12.1987
►**M7**	Rådets förordning (EEG) nr 3808/89 av den 12 december 1989	L 371	1	20.12.1989
►**M8**	Rådets förordning (EEG) nr 2780/90 av den 24 september 1990	L 265	1	28.9.1990
►**M9**	Rådets förordning (EEG) nr 3577/90 av den 4 december 1990	L 353	23	17.12.1990
►**M10**	Rådets förordning (EEG) nr 3124/92 av den 26 oktober 1992	L 313	1	30.10.1992
►**M11**	Rådets förordning (EG) nr 3290/94 av den 22 december 1994	L 349	105	31.12.1994
►**M12**	Rådets förordning (EG) nr 1554/97 av den 22 juli 1997	L 208	1	2.8.1997
►**M13**	Rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999	L 160	80	26.6.1999
►**M14**	Rådets förordning (EG) nr 191/2000 av den 24 januari 2000	L 23	4	28.1.2000
►**M15**	Rådets förordning (EG) nr 1514/2001 av den 23 juli 2001	L 201	8	26.7.2001
►**M16**	Rådets förordning (EG) nr 2320/2003 av den 17 december 2003	L 345	18	31.12.2003

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Danmark, Irland, Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland	L 73	14	27.3.1972
	(anpassad genom rådets beslut av den 1 januari 1973)	L 2	1	1.1.1973
►**A2**	Anslutningsakten för Grekland	L 291	17	19.11.1979
►**A3**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 230, 21.8.1997, s. 19 (1554/97)

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1696/71

av den 26 juli 1971

om den gemensamma organisationen av marknaden för humle

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 42, 43, 113 och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande, och

med beaktande av följande:

Funktionen hos och utvecklingen av den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter måste åtföljas av upprättandet av en gemensam jordbrukspolitik vilken särskilt måste omfatta en gemensam organisation av marknaderna som kan utformas på olika sätt beroende på den berörda produkten.

Gemenskapens produktion av humle är av särskilt intresse för ekonomin i vissa av regionerna inom gemenskapen. För vissa jordbrukare i dessa regioner står humleproduktionen för en övervägande del av deras inkomster.

Eftersom växtsaft och extrakt av humle inte anges i bilaga 2 till fördraget är de, i motsats till humle, undantagna från tillämpningen av fördragets jordbruksbestämmelser. Eftersom produkterna i stort sett är utbytbara riskerar denna situation att äventyra verkan av den gemensamma jordbrukspolitiken för humle. De bestämmelser för humle som antagits i enlighet med artikel 113 vad gäller handeln med tredje land och de bestämmelser om avsättning av humle som antagits i enlighet med artikel 235 bör utvidgas till att gälla växtsaft och extrakt av humle.

Den internationella handeln har traditionellt haft stor betydelse för producenter och användare av humle inom gemenskapen. Den bästa ekonomiska avkastningen har hittills i stort sett uppnåtts i gemenskapens produktion genom dess konkurrenskraft på världsmarknaden och en smidig anpassning av produktionens kvalitet och kvantitet till avsättningsmöjligheterna. Den gemensamma organisationen av marknaderna bör inte innebära några större förändringar av denna situation, men kan genom lämpliga åtgärder bidra till att förbättra produkternas kvalitet och skydda producenterna från en försämring av deras nuvarande levnadsstandard.

En kvalitetsinriktad politik bör föras inom hela gemenskapen genom tillämpning av bestämmelser som rör utfärdandet av ursprungsintyg tillsammans med bestämmelser som i princip förbjuder avsättning av produkter för vilka intyg inte har utfärdats eller av importerade produkter som inte uppfyller motsvarande lägsta kvalitetskriterier. En definition av en standardkvalitet bör fastställas, som skall utgöra en referenspunkt för handelstransaktioner och säkra en tillfredsställande marknadsanpassning.

Det behövs tillräcklig information om den nuvarande marknadssituationen och utsikterna för marknadens utveckling inom gemenskapen. Det faktum att en betydande del av produktionen avsätts enligt avtal som ingåtts före skörden, ibland för flera år, kan underlätta en prognos över marknadens utveckling. En registrering av alla avtal om leverans av humle som producerats inom gemenskapen bör därför ske. Denna information bör dock hållas hemlig för att garantera de berörda parterna att den endast kommer för användas att statistikändamål och för att på så sätt få helt objektiv information.

([1]) EGT nr C 66, 1.7.1971, s. 28.

▼B

För att stabilisera marknaderna och för att säkerställa en rimlig levnadsstandard för jordbruksbefolkningen och rimliga priser vid leverans till konsumenterna bör man främja en centralisering av utbudet och en gemensam anpassning från odlarnas sida av deras produkter till marknadens behov.

En sammanslutning av jordbrukarna i organisationer med krav på medlemmarna att följa vissa gemensamma regler skulle därför gynna uppfyllandet av målen i artikel 39 i fördraget. Dessa mål kan eftersträvas inte bara genom att odlarna sluter sig samman i producentgrupper, men också genom att man bildar föreningar av dessa grupper.

För att undvika att producenter särbehandlas och för att säkerställa att vidtagna åtgärder är enhetliga och effektiva bör det fastställas villkor för hela gemenskapen vilka producentgrupperna och deras föreningar måste uppfylla för att bli erkända av medlemsstaterna. För att uppnå en effektiv centralisering av utbudet är det särskilt nödvändigt dels att grupperna och föreningarna är tillräckligt stora i ekonomiskt hänseende, dels att producenternas eller gruppernas totala produktion avsätts av sammanslutningen eller föreningen antingen direkt eller genom producenterna enligt gemensamma regler.

Bestämmelser för att underlätta bildandet av dessa grupper och deras verksamhet bör fastställas. Medlemsstaterna bör därför få bevilja dem stöd som delvis finansieras av gemenskapen. Stödbeloppet bör dock begränsas och stödet bör vara tillfälligt och minskande, så att producenternas finansiella ansvar gradvis ökar.

Humleodlingarna inom gemenskapen behöver i vissa fall anpassas, både vad gäller de sorter som produceras och möjligheten att rationalisera arbetet med odling och skörd. Under ett visst antal år bör en omställning till andra sorter och en omorganisation av humleodlingarna underlättas genom att ett särskilt stöd beviljas till producentgrupper som vidtar sådana åtgärder.

För att säkra en rimlig levnadsstandard för producenterna bör ett stödsystem införas. Varje år efter avsättningen av skörden måste kommissionen framlägga en rapport till rådet, så att det kan avgöras om ett sådant stöd skall fastställas. Stödet får beviljas om denna rapport visar att den genomsnittliga avkastningen per hektar har varit otillräcklig, med hänsyn tagen till den nuvarande situationen och den förväntade utvecklingen på marknaden.

De planerade åtgärderna måste möjliggöra ett importsystem, som endast innebär att Gemensamma tulltaxan tillämpas. Enligt fördraget gäller denna tulltaxa automatiskt från och med den 1 januari 1970.

Med hänsyn till dessa åtgärder är det möjligt att avstå från tillämpningen av alla kvantitativa restriktioner vid gemenskapens yttre gränser. I undantagsfall kan detta förfarande dock visa sig otillräckligt. För att gemenskapsmarknaden inte skall vara utan skydd mot störningar som kan uppstå i sådana fall då tidigare importhinder avskaffats måste gemenskapen snabbt få vidta alla nödvändiga åtgärder.

För handeln inom gemenskapen är uttagande av tullar eller avgifter med motsvarande verkan samt tillämpning av kvantitativa restriktioner eller åtgärder med motsvarande verkan förbjudna enligt fördraget från och med den 1 januari 1970. Eftersom det inte existerade något minimipris den 31 december 1969 är tillämpningen av artikel 44 i fördraget automatiskt utesluten från och med den 1 januari 1970.

Effektiviteten av alla de åtgärder som reglerar den gemensamma organisationen av marknaden för humle skulle hotas om medlemsstaterna beviljade vissa stöd. De bestämmelser i fördraget som möjliggör en bedömning av stöd som beviljas av medlemsstaterna och ett förbud av sådana stöd som är oförenliga med den gemensamma marknaden bör tillämpas på marknaden för humle. Ett övergångssystem bör dock fastställas för nationella stöd som beviljats för fleråriga avtal som ingicks före ikraftträdandet av den gemensamma organisationen av marknaden.

Gemenskapen bör vara finansiellt ansvarig för utgifter som medlemsstaterna ådrar sig i samband med förpliktelser som uppstår som en

▼B

följd av tillämpningen av denna förordning i enlighet med bestämmelserna om finansieringen av den gemensamma jordbrukspolitiken.

Övergången från det system som gäller i medlemsstaterna till det som fastställs i denna förordning måste ske under bästa möjliga förhållanden. Tillfälliga åtgärder kan därför visa sig vara nödvändiga.

Den gemensamma organisationen av marknaden för humle måste samtidigt och på lämpligt sätt ta hänsyn till de mål som anges i artiklarna 39 och 110 i fördraget.

För att underlätta tillämpningen av de planerade åtgärderna bör ett förfarande fastställas för att upprätta ett nära samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen i form av en förvaltningskommitté.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

▼M6

1. En gemensam organisation av marknaden för humle skall införas, vilken omfattar följande produkter:

KN-nr	Varubeskrivning
1210	Humle, färsk eller torkad, även mald, pulveriserad eller i form av pelletar; lupulin

2. Bestämmelserna om saluföring och handel med tredje land skall också gälla följande produkter:

KN-nr	Varubeskrivning
1302 13 00	Humleextrakt

▼B

3. I denna förordning avses med

a) *humle:* de torkade blomställningarna, även kallade kottar, av (hon-)humleplantan *(humulus lupulus)*. Dessa gröngula, äggformade blomställningar har en stjälk och har vanligen en största längd på 2 - 5 cm,

b) *humlepulver:* den produkt som erhålls vid malning och som innehåller alla naturliga beståndsdelar av humle,

▼M10

c) *lupulinberikat humlepulver:* den produkt som erhålls genom malning av humle efter mekanisk avskiljning av en del av bladen, stjälkarna, stödbladen och humlespindlarna,

d) *humleextrakt:* de koncentrerade produkter som erhålls genom lösningsmedels inverkan på humlet eller humlepulvret,

▼B

e) *humleblandningar:* en blandning av två eller fler av de produkter som avses ovan.

▼M1

4. I artikel 12.5 avses med

a) humle i första behandlingsstadiet: humle som torkats en första gång och som är packat och färdigt för försäljning,

b) arealer i full produktion: arealer i full produktion räknat från det tredje produktionsåret.

▼B

AVDELNING I

Avsättning

▼M1

Artikel 2

1. De produkter som avses i artikel 1, vilka skördats inom gemenskapen eller framställts av humle som skördats inom gemenskapen eller importerats från tredje land, skall genomgå ett certifieringsförfarande.

2. Intyg får endast utfärdas för produkter med de egenskaper som i ett bestämt avsättningsled anges som minimikrav. ►M10 För de produkter som avses i artikel 1.3 b-e får intyg endast utfärdas om alfasyrahalten i dessa produkter inte är lägre än halten i det humle ur vilket de utvinns. ◄

3. Av intyget skall minst framgå

a) humlets produktionsplats eller produktionsplatser,

b) skördeår,

c) sort eller sorter.

4. Rådet skall med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen för varje produkt fastställa allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel samt från vilket datum den skall tillämpas.

5. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼B

Artikel 3

1. Om bestämmelser för utfärdande ►M1 ——————— ◄ tillämpas på de produkter som avses i artikel 1 får de endast avsättas eller exporteras om intyget har utfärdats.

2. Åtgärder som avviker från bestämmelsen i punkt 1 får beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 20:

a) för att uppfylla kraven för handel i vissa tredje länder, eller

b) för produkter avsedda för särskild användning.

Åtgärderna i föregående stycke

— får inte vara till skada för den normala avsättningen av produkter för vilka ►M1 ——————— ◄ har utfärdats, och

— måste åtföljas av garantier för att undvika en förväxling med sådana produkter.

▼M1

———————

▼B

Artikel 5

1. De produkter som avses i artikel 1 och som kommer från tredje land får endast importeras om deras kvalitetsegenskaper minst motsvarar de lägsta gränserna för

avsättning som antagits för liknande produkter som skördats inom gemenskapen eller som är framställda av sådana produkter.

▼M1

2. De produkter som avses i artikel 1 skall anses motsvara den standard som avses i punkt 1 om de åtföljs av ett intyg som utfärdats av myndigheterna i ursprungslandet och som godkänts som likvärdigt med det intyg som anges i artikel 2. Sådana intygs likvärdighet skall ►M2 ——————— ◄ fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼B

3. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING II

Leveransavtal

Artikel 6

1. De avtal om leverans av humle, producerat inom gemenskapen, mellan en producent eller producentgrupp och en köpare skall registreras av de organ som varje producerande medlemsstat utser till att göra detta.

2. Avtal som gäller leverans av bestämda kvantiteter till avtalade priser under en period som omfattar en eller flera skördar och som ingås före den 1 augusti året för den första skörden skall benämnas ”avtal ingångna på förhand”. De skall registreras separat.

3. Medlemsstaterna skall regelbundet lämna kommissionen statistiska uppgifter om registreringen av avtal.

4. De data på vilka registreringen grundas får endast användas för tillämpningen av denna förordning.

5. Tillämpningsföreskrifter för denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

AVDELNING III

Producentgrupper

▼M1

Artikel 7

1. I denna förordning avses med producentgrupp en grupp som enbart eller, i de fall då den nationella lagstiftningen medger det, huvudsakligen består av humleproducenter och som bildats på producenternas initiativ särskilt i syfte att

▼M12

a) uppnå en koncentration av utbudet och medverka till att stabilisera marknaden genom att avsätta medlemmarnas totala produktion eller, i förekommande fall, genom att återköpa humlet till ett högre pris än vad som anges i artikel 7.3 b,

b) gemensamt anpassa produktionen till marknadens krav och förbättra produktionen, bland annat genom omställning till andra sorter, omorganisation av humleodlingar, marknadsföring samt forskning om produktion, avsättning och integrerat skydd,

c) främja rationalisering och mekanisering av arbetet med odling och skörd för att göra produktionen lönsammare och förbättra miljöskyddet,

d) besluta vilka humlesorter som deras medlemmar får producera och anta gemensamma produktionsbestämmelser,

e) administrera stödsystemet enligt artikel 12 genom att till varje medlem i gruppen fördela hans andel av stödet i proportion till den odlade arealen, om inte annat följer av tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12.5,

▼M1

och som har godkänts av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

▼M3

1a. ►M12 Producentgrupperna får använda upp till 20 % av stödet för åtgärder som medverkar till att de mål som anges i punkt a — d uppnås. ◄

▼M1

2. I denna förordning avses med sammanslutning en sammanslutning av godkända producentgrupper vilken har samma syfte som dessa

▼M1

grupper och som har godkänts av en medlemsstat i enlighet med bestämmelserna i punkt 3.

3. Medlemsstaterna skall godkänna sådana producentgrupper och sammanslutningar av sådana, vilka ansöker om godkännande och uppfyller följande allmänna villkor:

a) De skall tillämpa gemensamma regler om produktion och utsläppande på marknaden (första avsättningsledet).

▼M12

b) I stadgarna skall ingå skyldighet för producenter som är medlemmar i en grupp och för godkända grupper som är medlemmar i en sammanslutning att

— iaktta de gemensamma produktionsreglerna och besluten om vilka sorter som får produceras,

— sälja den samlade produktionen genom gruppen eller sammanslutningen.

Denna skyldighet gäller inte i fråga om de produkter för vilka producenterna träffat försäljningsavtal innan de blev medlemmar i gruppen under förutsättning att gruppen har informerats om och godkänt dessa avtal.

Om producentorganisationen tillåter det och på de villkor som den fastställer, får de anslutna producenterna

— ersätta skyldigheten att avsätta den samlade produktionen genom producentgruppen med att produktionen avsätts i enlighet med de gemensamma regler som fastställs i stadgarna, genom vilka producentgruppen garanteras rätten att kontrollera försäljningspriserna vilka gruppen måste godkänna och om priset inte godkänns skall gruppen köpa upp detta humle till ett högre pris,

— avsätta genom en annan producentorganisation, som deras egen organisation har utsett, de produkter som på grund av sina karaktäristiska egenskaper primärt inte omfattas av den senare producentorganisationens handelsverksamhet.

▼M1

c) De skall kunna förete bevis för att deras verksamhet är ekonomiskt bärkraftig.

d) De skall inom hela sitt verksamhetsområde utesluta all diskriminering mellan gemenskapens producenter eller producentgrupper, särskilt vad gäller nationalitet eller etableringsplats.

e) De skall utan diskriminering garantera alla producenter som förbinder sig att följa stadgarna rätten att tillhöra en grupp.

f) Stadgarna skall innehålla bestämmelser om att de medlemmar i en grupp eller sammanslutning som önskar utträda kan göra detta efter att ha varit medlemmar i minst tre år och under förutsättning att de informerar gruppen eller sammanslutningen minst ett år i förväg om sin avsikt att utträda.

Sådana bestämmelser skall inte påverka tillämpningen av nationella lagar eller andra författningar som syftar till att i speciella fall skydda gruppen eller sammanslutningen eller deras kreditorer mot de ekonomiska konsekvenser som kan uppstå när en medlem utträder eller till att hindra en medlem från att utträda under löpande budgetår.

g) De skall ha rättssubjektivitet eller tillräcklig rättskapacitet för att kunna åtnjuta rättigheter och åläggas förpliktelser enligt nationell lagstiftning.

h) De skall i sina stadgar införa skyldigheten att hålla separat bokföring för de verksamheter för vilka de godkänts.

i) De skall inte inneha en marknadsdominerande ställning i gemenskapen.

4. Den medlemsstat på vars territorium producentgruppen eller sammanslutningen har sitt säte skall vara behörig att godkänna producentgrupper och sammanslutningar för sådana.

▼M1

5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel, särskilt i fråga om administrationen av stödsystemet enligt punkt 1 e, definitionen av ”utsläppande på marknaden” enligt punkt 3 a och föreskrifter för bestämmelserna i punkt 3 f, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼M14

▼M12

▼M14

▼B

AVDELNING IV

Stöd till producenter

▼M14

▼M1

Artikel 12

1. Ett stödsystem skall införas för humle som produceras inom gemenskapen.

2. Stödet får beviljas till producenter för att göra det möjligt för dem att uppnå en rimlig inkomst.

▼M12

3. a) I de områden inom gemenskapen där godkända producentgrupper kan tillförsäkra sina medlemmar en rimlig inkomst och genomföra en rationell hantering av produktionen skall stödet beviljas endast till sådana producentgrupper.

b) Om producenten i det enskilda fallet är etablerad i en annan medlemsstat än den i vilken producentgruppen denne tillhör är etablerad, skall hela stödet betalas ut direkt till producenten av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där denne är etablerad.

c) I övriga områden skall stödet beviljas till enskilda producenter.

▼M1

4. Rådet skall på förslag av kommissionen och på grundval av de upplysningar som medlemsstaterna lämnat till denna, med kvalificerad majoritet och i god tid fastställa en förteckning över de områden som avses i punkt 3 första stycket.

▼M12

5.

▼M16

a) Stödbeloppet per hektar för humle skall vara detsamma för alla grupper av sorter. Det skall fastställas till 480 euro per hektar för en period på nio år från och med 1996 års skörd.

▼M12

b) Om stödet beviljas till en godkänd producentgrupp enligt punkt 3 första stycket, skall denna grupp ha möjlighet att besluta om hela detta stöd varje år skall betalas ut till medlemmarna i proportion till den odlade arealen eller om endast en del av det, dock minst 80 %, skall betalas ut, beroende på om det fortfarande föreligger ansökningar om omställning till andra sorter eller om det eventuellt finns andra mål att uppnå i enlighet med artikel ►C1 7.1 a - d ◄.

c) Om stödet beviljas till en godkänd producentgrupp och denna grupp inte avsätter medlemmarnas totala produktion, skall gruppen varje år obligatoriskt hålla inne 20 % av stödet till producenterna för att uppnå målen i punkt b ovan.

▼M16

d) Innehållet stöd får kumuleras under en period på högst fyra år. Vid utgången av denna period skall hela det innehållna stödet ha betalats ut.

▼M12

e) I de fall som avses i punkt 3 b i denna artikel skall den berörda producenten till den producentgrupp som han är medlem i utge ett belopp som är lika stort som det som hålls inne i enlighet med punkterna b eller c ovan.

▼M14

6. När situationen på marknaden visar att det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på humlemarknaden inom gemenskapen, får rådet på förslag av kommissionen och enligt förfarandet i artikel 37.2 i fördraget justera det stödbelopp som fastställs i punkt 5 genom att antingen

a) begränsa beviljandet av stöd till att avse en del av den humlearealsom registrerats för året i fråga, och vid behov även ändra stödnivån, eller

b) undanta humlearealer i första eller andra produktionsåret från stöd.

▼M12

▼M1

8. Genomförandebestämmelserna för denna artikel skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼M12

▼B

Artikel 13

▼M1

1. Enligt artikel 12.6 skall stöd beviljas för registrerade arealer som har skördats.

Medlemsstaterna skall utse de organ som är behöriga att för varje producent registrera humlearealerna och som ansvarar för kontroll och uppdatering av registret.

▼B

2. För tillämpningen av denna artikel får medlemsstaterna betrakta en erkänd producentgrupp som en enda producent.

3. Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med omröstningsförfarandet i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

4. Närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

▼M11

AVDELNING V

Handel med tredje land

Artikel 14

Om inte annat föreskrivs i denna förordning, skall tullsatserna i Gemensamma tulltaxan gälla för de produkter som förtecknas i artikel 1.

Artikel 15

1. De allmänna bestämmelserna om tolkningen av den kombinerade nomenklaturen och dess särskilda tillämpningsföreskrifter skall gälla tullklassificeringen av produkter som omfattas av denna förordning.

▼M11

2. Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i de bestämmelser som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

— Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.

— Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

*Artikel 15*a

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 39 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och i enlighet med det röstningsförfarande som föreskrivs i artikel 43.2 i fördraget anta allmänna tillämpningsföreskrifter till denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser inom vilka medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. Om den situation som avses i punkt 1 uppstår, skall kommissionen på begäran från en medlemsstat eller på eget initiativ, besluta om de nödvändiga åtgärderna. Medlemsstaterna skall underrättas om sådana åtgärder, vilka skall träda i kraft omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. En medlemsstat får inom tre arbetsdagar från och med underrättelsen hänskjuta kommissionens beslut om sådana åtgärder till rådet. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som slutits i enlighet med artikel 228.2 i fördraget.

▼B

AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser

▼M12

Artikel 16

Om inte annat följer av bestämmelserna i denna förordning skall artiklarna 92—94 i fördraget tillämpas på produktionen och avsättandet av de produkter som avses i artikel 1.1.

▼M1

Artikel 16a

Om det finns risk för produktionsöverskott eller störningar i utbudet på marknaden, kan rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen vidta lämpliga åtgärder för att förhindra obalans på marknaden. Sådana åtgärder kan till exempel ha till syfte att påverka

— produktionens omfattning,

— utbudsvolymen,

— avsättningsvillkoren.

▼M13

Artikel 17

1. Förordningarna om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken skall tillämpas på marknaden för de produkter som anges i artikel 1.1 från och med den dag då det system som fastställts i denna förordning börjar tillämpas.

▼M14

▼M13

3. De stöd som avses i artikel 12 skall medlemsstaterna betala till producenterna mellan den 16 oktober och den 31 december det regleringsår som stödet avser.

4. I enlighet med förfarandet i artikel 20 skall kommissionen anta tillämpningsföreskrifter för denna artikel.

▼M12

Artikel 18

Medlemsstaterna och kommissionen skall meddela varandra den information som är nödvändig för att genomföra bestämmelser i denna förordning. Bestämmelserna för meddelande, bedömning och spridning av sådan information skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 20.

På grundval av sådan information skall kommissionen före den ►M15 31 december 2003 ◄ till rådet göra en bedömning av sektorn, vilket vid behov kan åtföljas av förslag.

▼M15

Artikel 20

1. Kommissionen skall biträdas av en förvaltningskommitté för humle (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 21

Kommittén får beakta alla andra frågor som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av en representant från någon av medlemsstaterna, hänskjuter till den.

Artikel 22

Vid tillämpningen av denna förordning skall hänsyn samtidigt tas till de mål som anges i artikel 39 och 110 i fördraget.

▼M1

Artikel 23

Om övergångsbestämmelser behövs för att underlätta övergången till det ändrade system som införs genom förordning (EEG) nr 1170/77, särskilt om beslutet om ändrat datum förorsakar betydande svårigheter, skall sådana bestämmelser antas i enlighet med förfarandet i artikel 20. De skall gälla längst till och med den 31 december 1980.

Fram till detta datum är Förenade kungariket behörigt att betala ut produktionsstödet till producenterna via ett organ som det själv utser.

▼B

Artikel 24

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Bestämmelserna i artiklarna 11, 12 och 13 skall tillämpas för första gången för 1971 års skörd.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.